

Motion till riksdagen

1989/90:Fö408

av Sigge Godin (fp)

Luftvärnsutbildningen i nedre Norrland

Norra Sverige har från försvarssynpunkt ett mycket viktigt strategiskt läge. Nedre Norrlands försvar måste därför ses i ett sammanhang med ett angrepp mot hela norra Sverige. I det sammanhanget är det av utomordentlig vikt att järnvägar och vägar kan hållas öppna genom mellersta Norrland och upp till övre Norrland. För detta krävs ett starkt försvar i nedre Norrland.

Befolkningens bosättning är koncentrerad till mellersta och södra delarna av vårt land under det att norra Sverige är glesbefolkat. Vid hot om invasion av övre Norrland måste personal, materiel och förnödenheter transporteras, från södra Sverige på järnväg eller landsväg, till övre Norrland. Dessa transporter måste passera över ett flertal älvar inom södra och mellersta Norrland med broar som är sårbara vid anfall från luften. För skydd av dessa broar krävs luftvärnsförband. Förstärkningarna till övre Norrland är helt beroende av mellersta Norrlands förmåga att hålla transportlederna öppna.

Behovet av luftvärnsutbildning med möjligheter att öva i södra och mellersta Norrland har poängterats av ett flertal försvarsinstanser utan att frågan har fått sin lösning. I delbetänkande, sommaren 1989, från 1988 års försvarskommitté sägs att "Genom tidigare fredsorganisationsförändringar har brister uppstått inom luftvärdnet som ännu ej till alla delar återtagits. Detta bör enligt kommitténs mening beaktas. Luftvärdnet har i dag enligt kommitténs mening en lämplig spridning till olika regioner utom när det gäller nedre Norrland".

I ÖBs försvarsmaktsutredning 88 sägs:

Utbildningen av luftvärnsförband för nedre Norrlands militärområde samlokaliseras med Norrlandskustens marinkommando och en arméenhet organiseras där. Därmed reduceras utbildningsansvaret för bl.a. Lv 7. Lokaliseringen till nedre Norrlands militärområde görs främst av beredskapsskäl dvs. för att skydda koncentreringstransporterna till övre Norrland och flygvapnets baser samt för att förbättra mobiliseringsberedskapen.

Trots dessa uttalanden har regeringen ännu inte insett de risker som följer med att nedre Norrland inte fått sitt luftvärn tillgodosett.

KA 5 i Härnösand ligger vid kusten nära Åstöns skjutfält, tidigare Lv 5s skjutfält. Skjutfältet har goda utbildningsförutsättningar och goda möjligheter för luftvärnsskjutning. KA 5 har därutöver egna områden för luftvärnsskjutning samt organisation för utbildning och skjutning med luftvärnssy-

stem. Att KA 5 är ett marinförband är inte något hinder när tillgången på utbildningsförutsättningar är goda. Det är snarast så att försvaret bör pröva alla vägar för att hitta goda utbildningsbetingelser till billigaste pris.

I betänkande 1989/90:FöU3 säger utskottet att 1988 års försvarskommitté har att pröva behovet av ytterligare luftvärnsrobotförband i krigsorganisationen. De anser att frågan om luftvärnsutbildning i nedre Norrland torde komma upp i samband med nästa långsiktiga försvarsbeslut.

Trots det utomordentligt försvarspolitiskt viktiga läge som nedre Norrland har för stödet av norra Sverige så dröjer regeringen med beslut om luftvärnslokalisering till nedre Norrland.

Framför allt av försvarspolitiska skäl men även av regionalpolitiska skäl, behöver Västernorrland luftvärnsutbildning. Riksdagen bör därför skyndsamt ge regeringen i uppdrag att komma med förslag till samlokalisering av arméns luftvärnsutbildning och den marina utbildningen vid KA 5.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till lokalisering av arméns luftvärnsutbildning till KA 5 i Härnösand.

Stockholm den 19 januari 1990

Sigge Godin (fp)

Mot. 1989/90
Fö408